

ката) се облагат днесъ съ 1.556.80 лв.; при виното — съ 60 лв. — (при 0.30 лв. акцизъ на литъръ и 5 лв. цена на едро); ракията — не е по-голъмъ отъ 90—100 лв. на литъръ, ако се вземе сръдния облогъ на различните материали за варене на ракия. Тия цифри ни обясняватъ, защо презъ последните 25—30 години консумацията на захаръ е останала непромънена, въпреки апела да се яде захаръ, а тая на вино е увеличена: отъ 55 мил. л. презъ 1911 год. — на около 202 мил. л. презъ 1934 год. и на ракията — отъ 6.200.000 л. — на 24.382.000 съ постоянна тенденция на повишение.

Не веднажъ е изтъквано отъ много места, че е немислимо повишението консумацията на захаръта при толкова високъ акцизъ. Ако това предложение може да не се вземе подъ внимание, когато се изтъкватъ само здравни, социални и съсловни съображения, не би тръбвало да бъде тъй, когато се касае до интересите на народното стопанство. Днесъ, когато целъ народъ е обрнълъ погледитъ си къмъ земедѣлието, не може да се игнориратъ основни положения отъ опита на другите страни и по отношение на цвекловата култура. Налага се една уеднаквена политика на всички институти, ръководни лица и стопански деятели и по отношение на цвеклосъбърнето. Постигне ли се такова уеднаквяване, може да се очаква, че посъвната площъ на захарното цвекло ще се увеличи поне до толкова, че да се запълни капацитета на захарните фабрики — 60 мил. кгр. годишно, а това значи, — да бѫде удвоена посъвната площъ. Въ такъвъ случай при увеличено производство, фабриките ще иматъ възможност да намалятъ общите си разноски съ около 1 лв. на кгр., при което положение, че може да се увеличи цената на цвеклото съ около 150 лв. на тонъ. При едно намаление на акциза отъ 13.90 лв. на 8—9 лв., въ течение на нѣколко години ще може да се достигне и надмине сегашния размѣръ на постѣпленията отъ този акцизъ. Впрочемъ, изглежда, че не би било невъзможно и да се намалятъ и други начини да се достигне до сегашния размѣръ на сѫщите, напр. като се увеличи размѣра на акциза на ракията, да се опредѣли износно мито на кюспето и др., все съ огледъ политиката на Министерството на Земедѣлието, Гл. дирекция на Народното здраве и др., но преди всичко, — съ огледъ интересите на народното стопанство и културното издигане на нацията.

е) По цената на царевицата отъ реколта 1939 год.

Царевицата е главната земедѣлска култура за полската част на Плѣвенска областъ. Въ областта се засѣватъ ежегодно надъ 1.5 милиона декара съ царевица. Реколтата на царевицата, тази година, възлиза на около 250—300 милиона